

Warszawa, 12 stycznia 2021 r.

Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych

Fabryczna 5A
00-446 Warszawa
NIP 5252684377
REGON 365877690
KRS 0000643156

Szanowny Pan Minister
Tadeusz Kościński
Minister Finansów

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Działając w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Paliw Alternatywnych (PSPA), zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o podjęcie działań zmierzających do **nowelizacji Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych¹ w zakresie umożliwienia pracodawcom zwrotu kosztów poniesionych na ładowanie pojazdu elektrycznego w domu pracownika.**

Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Ministerstwo Finansów w wydanej w dniu 11 września 2020 r. interpretacji ogólnej Nr DD3.8201.1.2020 w sprawie zryczałtowanego przychodu pracownika związanego z wykorzystywaniem samochodu służbowego do celów prywatnych, ryczałowo określona w przedmiotowym przepisie wartość nieodpłatnego świadczenia obejmuje ponoszone przez pracodawcę koszty związane z utrzymaniem i ogólnym użytkowaniem samochodu. Przepisy wymieniają przykładowo takie koszty jak: paliwo, ubezpieczenie, wymiana opon, bieżące naprawy, okresowe przeglądy, które zakład pracy - jako właściciel samochodu - musi ponieść, aby samochód był sprawny i mógł uczestniczyć w ruchu drogowym. W związku z powyższym, w przypadku pojazdów elektrycznych, które nie tylko są ładowane na komercyjnych stacjach ładowania, ale również w domach pracowników-użytkowników, powinien zostać wprowadzony przepis pozwalający pracodawcy zwrócić pracownikowi koszty poniesione na ładowanie pojazdu elektrycznego w domu, bez zwiększania tego zwrotu o dodatkowe obciążenie podatkowe. W przeciwnym razie taki zwrot – jako świadczenie pieniężne – będzie stanowił dla pracowników dodatkowy przychód, który - w przeciwieństwie do kosztów ponoszonych w przypadku tankowania samochodu spalinowego na stacji benzynowej - nie będzie uwzględniony w kwocie ryczałtu z tytułu użytkowania samochodu służbowego

¹ T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm.

do celów prywatnych (jak wskazał np. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 5 maja 2021 r. nr 0112-KDIL2-1.4011.153.2021.1.DJ).

Jednocześnie różnica, skutkująca powyższą kwalifikacją podatkową, wynika jedynie z faktu innego sposobu użytkowania samochodów elektrycznych, tj. ich możliwości ładowania nie tylko na zewnętrznych (komercyjnych) stacjach (jak ma to miejsce w przypadku pojazdów spalinowych), ale także w miejscach prywatnych, jakim jest dom pracownika. Z drugiej strony – pracodawca nie ma możliwości rozliczenia się za zużytą energię elektryczną bezpośrednio z dostawcą prądu, gdyż takie rozliczenie (dla przydomowej stacji ładowania) odbywa się w relacji pracownik – sprzedawca energii. Każdorazowo więc to pracownik musi ponieść, w pierwszej kolejności, koszt energii elektrycznej (ilości pobranej energii, opłaty dystrybucyjnej, etc.), a następnie otrzymać od pracodawcy zwrot, który odpowiada kosztowi pracownika.

Takie niedoprecyzowanie przepisów stanowi poważną barierę rozwoju elektromobilności w Polsce, ograniczającą popyt na samochody elektryczne jako pojazdy służbowe. Potencjalni nabywcy i użytkownicy EV obawiają się sytuacji, w której wynagrodzenia netto pracowników uległyby redukcji ze względu na wybór pojazdu służbowego z napędem elektrycznym. Ma to szczególne znaczenie z uwagi na strukturę polskiego rynku motoryzacyjnego, na którym za zdecydowaną większość rejestracji nowych samochodów odpowiadają przedsiębiorcy. Stworzenie warunków regulacyjnych, które przyczynią się do wzrostu zainteresowania pojazdami elektrycznymi w tej grupie nabywców, ma kluczowe znaczenie dla rozwoju zeroemisyjnego transportu w Polsce. W konsekwencji przyczyni się do realizacji celów rządowych wyrażonych w Programie Rozwoju Elektromobilności będącym kluczowym projektem Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR). Dekarbonizacja polskiego transportu ma ponadto priorytetowe znaczenie w kontekście dążenia Unii Europejskiej do realizacji założeń Europejskiego Zielonego Ładu przewidującego osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Elektromobilność jest najważniejszym instrumentem sprzyjającym obniżeniu emisji CO₂ i zanieczyszczeń generowanych przez pojazdy drogowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, w celu poprawy polskiego prawa pod kątem przyspieszenia rozwoju zeroemisyjnego transportu, proponujemy wprowadzić odpowiednie zmiany do art. 21 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Postulujemy wprowadzenie zwolnienia zryczałtowanej kwoty wydatków, która zgodnie z naszymi analizami, odpowiadałaby kosztom ponoszonym przy przeciętnym przebiegu samochodu na poziomie 25 tys. km rocznie oraz przy założeniu pokonywania 3/4 tego dystansu przy wykorzystaniu energii elektrycznej pobranej podczas ładowania pojazdu w domu. Założenia uwzględniają ponadto średnie zużycie energii na poziomie 25 kWh na 100 km oraz koszt energii dla odbiorców prywatnych na poziomie 0,6 zł za kWh czyli koszt energii elektrycznej dla przejechania 100 km wyniósłby 15 zł. Przyjmując wskazany powyżej dystans pokonywany z wykorzystaniem ładowania pojazdu w domu, roczna wartość zwrotu kosztów dla pracownika powinna wynieść co najmniej 2 812,5 zł, co daje wartość miesięczną na poziomie ok. 235 zł. W związku z powyższym proponowana kwota 250 zł pozwoli na zwrot ponoszonych przez większość pracowników kosztów związanych z ładowaniem pojazdu elektrycznego w domu, nie powodując jednocześnie istotnego uszczerbku w budżecie państwa.

Z kolei w przypadku osób, które rocznie pokonują za kierownicą samochodów elektrycznych większe dystanse lub które częściej ładują pojazd elektrycznych w domu (lub jest to w ich przypadku jedyna forma uzupełniania energii w akumulatorze trakcyjnym EV) proponujemy wprowadzenie możliwości

zwolnienia takiego zwrotu z opodatkowania w oparciu o udokumentowane koszty poniesione przez pracownika na ładowanie samochodu. W takim przypadku pracownik musiałby przedstawić odpowiednie dowody (np. wyciąg z licznika przydomowej stacji ładowania bądź informacji z systemu monitorującego ładowania na takiej stacji ładowania), które potwierdzałyby ilość energii zużytej w celu ładowania elektrycznego pojazdu służbowego. Warto też podkreślić, że aktualnie wiele stacji ładowania nabywanych przez przedsiębiorców wyposażona jest w systemy informatyczne, które w sposób dokładny i ciągły monitorują sesje ładowania na takiej stacji, w tym ilość zużywanej na ładowanie pojazdu elektrycznego energii elektrycznej, dzięki czemu dokumentowanie ponoszonych przez pracownika w takim przypadkach kosztów byłoby w wielu przypadkach ułatwione. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w Niemczech, gdzie ustawodawca uzależnił kwotę ryczałtu zwolnionego od opodatkowania od kwestii udostępnienia przez pracodawcę dostępu do stacji ładowania w miejscu pracy. Ryczałt w Niemczech został odpowiednio ustalony na poziomie 30 EUR (w przypadku udostępnienia stacji ładowania w miejscu pracy) i 70 EUR (w przypadku braku stacji).

Alternatywnie, dla osób fizycznych (pracowników) otrzymujących zwrot udokumentowanych wydatków na ładowanie pojazdu elektrycznego, w naszej ocenie można by rozważyć aktualizację treści interpretacji ogólnej Nr DD3.8201.1.2020 lub wydanie nowej (analogicznej), w której wskazane zostanie, że zwrot wydatków na rzecz pracowników w takiej sytuacji nie podlega w ogóle opodatkowaniu PIT. Można bowiem prezentować, uzasadnione konstrukcją podatku dochodowego, stanowisko, że zwrot wydatków, gdy wydatek został faktycznie poniesiony, nie można stanowić przychodu opodatkowanego w ogóle. Potwierdza to pośrednio treść przepisu art. 14 ust. 3 pkt 3a) ustawy o PIT, który wyłącza z opodatkowania zwrot innych wydatków niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów. Regulacja dotyczy przedsiębiorców, jednak opiera się na generalnej zasadzie opodatkowania dochodu, jako faktycznego przysporzenia majątkowego po stronie podatnika. Z takim przysporzeniem nie mamy do czynienia w przypadku zwrotu kosztów.

Postulowana zmiana:

Po art. 21 ust. 1 pkt 155) dodaje się pkt. 156), który otrzymuje następujące brzmienie:

156) kwoty otrzymane przez pracownika od pracodawcy z tytułu zwrotu kosztów ładowania służbowego pojazdu elektrycznego w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110 i 1093):

a) w wysokości zryczałtowanej nie wyższej niż 250 zł miesięcznie;

b) w wysokości faktycznie poniesionych przez pracownika i udokumentowanych wydatków na ten cel.

Wprowadzenie postulowanej zmiany ma szczególne znaczenie również w kontekście zapowiedzi Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi na interpelację 24846, wskazało, że „w celu eliminacji jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, w projekcie realizującym program „Polski Ład” (projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw) zawarta została zmiana wykluczająca wszelkie wątpliwości interpretacyjne w omawianym zakresie.” Mimo to, do dziś taki przepis nie został uwzględniony w żadnym z przedstawionych projektów zmian regulacji podatkowych.

Zainicjowanie przez Pana Ministra proponowanych zmian w przepisach prawnych niewątpliwie przyczyni się do wsparcia polskiego rynku elektromobilności, eliminując jedną z barier, którą niewątpliwie stanowią wątpliwości (oraz propagowanie nieprawidłowych koncepcji) w obszarze opodatkowania. Przedstawiając powyższe wnoszę o przychylenie się do postulatów PSPA, z góry dziękując za okazane wsparcie.

W imieniu PSPA,

Dyrektor Zarządzający PSPA